

[Lysholm Christensen]

spitals- og plejehjemspladser er inddraget. Det ligger underforstået som en påstand, at servicen for danske borgere på disse områder bliver forringet på grund af de fremmede, men det er en noget utidlig sammenblanding. Man kunne med lige så stor ret inddrage andre budgetpunkter fra finansloven og sige, at det er på grund af f.eks. forsvarsudgifterne, at man ikke har råd til at bygge plejehjem, eller hvad ved jeg. Det er en håbløs diskussion at sige, at det er på grund af en anden udgiftspost i statsbudgettet, at der opstår problemer på disse områder, og derfor vil jeg ikke gå nærmere ind på den påstand, men bare glæde mig over, at det ikke er indgået særlig stærkt i debatten i dag, at årsagen til problemer andre steder i samfundet skyldes flygtningene.

Til sidst vil jeg sige, at forebyggelse også er et nøgleord i forbindelse med flygtningeproblemet, og her lægger vi stor vægt på, at vi også internationalt bidrager til at mindske de spændinger, der er i landene. Vi bidrager selv fra dansk side med et pænt beløb over vores udviklings- og katastrofebistand, og det skal vi fortsætte med. Vi må tilskynde andre lande til at yde mere på dette punkt, således at vi får forebygget nogle af årsagerne til flygtningeproblemerne.

Forebyggelsen skal selvfølgelig også gælde den indenlandske politik, så vi forebygger den spænding, der kan opstå imellem de fremmede og danskerne. Vi må bruge alle vore kræfter på at mindske risikoen for racisme og fremmedhad, som der desværre er optræk til nogle steder i vort samfund.

Vibeke Storm Rasmussen (S):

Hjemme hos os i Københavns Amt, hjemme i min boligblok og i en lang række andre boligblokke er vi bekymret over udviklingen. Jeg bor lige over halalslagteren, koranlæsningen og kortspilklubben; jeg har tre tyrker, der holder klub i min opgang, så indvandrerpolitiken er ikke teori for mig, men konkret hverdag.

Hvad er det så, der bekymrer? Det er ikke halalslagteren – det er ikke for at reklamere, men det er lige ved, at han har byens bedste lammekoteletter – og det er heller ikke koranlæsningen. Det er dejligt at høre de glade børnestemmer, og børn er dejlige, men antallet af børn i skolerne bekymrer, fordi der bliver så mange børn, at de ikke får de chancer, de skal have, hvis de skal klare sig i det danske samfund.

Det er ikke kortspilklubben i sig selv, der bekymrer, men at alle de tyrkiske mænd ikke har andet at lave end at gå i kortspilklubben; de er arbejdsløse som utallige danskere i vores område.

Det er heller ikke, at de tre unge i opgangen er tyrker. Det kunne såmænd lige så godt være danskere, men det er det, at så mange unge ikke har en chance på det almindelige arbejdsmarked, og her er indvanderne skubbet længere ud end alle andre.

Vi er i hovedstadsområdet bekymret over arbejdsløsheden, bekymret for vores boligområder med mange ledige og for fremtiden med stor ledighed og mange fremmede, fordi eksemplerne ude fra verden skræmmer.

Analysen af arbejdsmarkedet i Storkøbenhavn mod år 2000 – jeg vil håbe, at flere i dette Ting vil give sig tid til at også at læse den; den er rimelig saglig – siger, at selv om vi får en stor vækst i hovedstadsområdet, vil vi, hvis ikke vi fører en målrettet politik, have områder, der klarer sig vældig fint, men også områder med forslumring og ghettodannelse.

Der er blot det at sige til det, at vi hverken inde i København eller på Københavns vestegn vil have et hovedstadsområde med slum og ghettoer. Regeringen har da også erkendt, at der må gøres noget. Byudvalget har arbejdet, de første forslag skal i gang med at virke, og byudvalget skal arbejde videre. Vi, der kender de områder, der er i klemme, gætter på resultatet af byudvalgets videre arbejde. Vi ser meget frem til de faktuelle beskrivelser af forholdene, som vi kender så godt, men vi ser selvfølgelig først og fremmest frem til forslagene, fordi vi ikke vil have et hovedstadsområde som skitseret i rapporten om arbejdsmarkedet år 2000, og det får vi, hvis ikke vi handler, og heldigvis er der taget initiativ dertil, men det haster også.

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Jeg takker for en debat, hvor jeg synes, at vi overvejende har prøvet at bruge kræfter på at finde løsninger på de problemer, vi ved, der er i hverdagen, men problemer, som ikke skyldes – og det var jeg glad for blev præciseret af både fru Ebba Strange og fru Elisabeth Arnold – at vore flygtninge er problemet, men at der stadig er asylcentre, integrationsspørgsmål og danskundervisningsspørgsmål, der skal tages fat på